

שוה בכל הסנדל וצריך להגביהו שיהא שוה בכולו — עושה לו שבע מסמרים, דברי רבי נתן.

ורבי מתיר בשלושה עשר מסמרים.

ויש להקשות: בשלמא לרבי חנינא, הוא דאמר שבע מסמרים כרבי נתן.

אלא רבי יוחנן, דאמר חמש מסמרים — כמאן הוא פוסק?

ומשנינן: הוא, רבי יוחנן — דאמר כרבי נהוראי.

דתניא: רבי נהוראי אומר: חמש מסמרים מותר ושבע אסור.

אמר ליה איפה [כך היה שמן] לרבה בר בר חנה: אתון, תלמידי רבי יוחנן — עבידו חמש כרבי יוחנן. אנן — נעביד שבע כרבי חנינא⁽⁹⁰⁾.

בעא מינה רב הונא מרב אשי: לרבי חנינא חמש מסמרים בסנדל — מהו שיצא בו בשבת?

אמר ליה: אפילו שבע מסמרים מותר וכל שכן חמש.

עוד בעא מיניה: תשע מסמרים מאי לצאת בו?

בו מסמרים העשויין לחזק את העקב. כי כך היה המעשה כשנהרגו על ידי הסנדל. אבל מסמרים העשויים לנוי — מותר לצאת בסנדל זה.

וכמה מסמרים יהיו בסנדל לנוי שמותר לצאת בו? נחלקו בזה אמוראים:

רבי יוחנן אמר: חמש בזה וחמש בזה בכל סנדל.

ורבי חנינא אמר: שבע בזה ושבע בזה — בכל סנדל.

אמר ליה רבי יוחנן לרב שמן בר אבא: אסברא לך:

לדידי, חמש מסמרים בסנדל היכן הם עשויים:

שתים מכאן לצד חיצון — אחד על יד האצבעות ואחד על יד העקב. ושתים מכאן לצד הפנימי לעבר בין הרגלים. ואחת בתרסיותיו, ברצועות.

ואילו לרבי חנינא הסובר שאפשר לצאת בסנדל שיש בו שבעה מסמרים בכל סנדל — שלושה מכאן כלפי חוץ, ושלושה מכאן כלפי פנים, ואחת בתרסיותיו ברצועות.

מיתיבי להקשות על רבי יוחנן.

תניא בברייתא: סנדל הנוטה שאין העובי

כרבי חנינא ומשום שהוא היה רבו של רבי יוחנן ואין הלכה כתלמיד במקום הרב, אלא שבמקומו של רבי יוחנן התקבלה הוראתו לחומרא ונהגו על פיו צריכים בני מקומו ותלמידיו להחמיר, ש"דברים המותרים ואחרים נהגו בהם איסור אי אתה רשאי להתירם בפניהם".

גשמים אסור לעשות מלאכה, מכל מקום בלילה מותר לעשות מלאכה ואינו דומה לשבת. [ולפי הריטב"א והר"ן הנ"ל יש חילוק נוסף שבשבת ההתכנסות היא שעת שמחה ועונג].

90. כתב הר"ח שהוא סובר שעיקר ההלכה היא